

Załącznik
do Uchwały Nr VI/ /2018
Rady Powiatu Słupskiego
z dnia .....2019 roku

UZASADNIENIE
do uchwały Rady Powiatu Słupskiego
w sprawie rozpatrzenia skargi na dyrektora Młodzieżowego Ośrodka
Socjoterapii w Ustce

Dnia 7 grudnia 2018 roku do Starostwa Powiatowego wpłynęła skarga na dyrektora Młodzieżowego Ośrodka Socjoterapii w Ustce zawierająca zarzuty wadliwego prowadzenia ewidencji księgowej będącej konsekwencją wadliwej organizacji pracy, nieprawidłowych relacji pracownika z przełożonymi, w tym przejawów mobbingowania, nieuregulowania roszczeń pracowniczych, jak również kwestii korzystania z mieszkania „służbowego”.

Zgodnie z art. 229 pkt. 4 Kodeksu postępowania administracyjnego organem właściwym do rozpatrzenia skargi na kierownika jednostki organizacyjnej powiatu, jest rada powiatu.

Stosownie do art. 16a ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym w celu rozpatrywania skarg na działania zarządu powiatu i powiatowych jednostek organizacyjnych, rada powiatu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

W związku z powyższym, stosownie do swoich kompetencji, wynikających z art. 14 ust 3 ustawy o samorządzie powiatowym, przewodniczący rady skierował do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Słupskiego, skargę, w celu zbadania jej zasadności.

W oparciu o szczegółowe wyjaśnienia udzielone przez skarbnika Powiatu Słupskiego oraz naczelnika Wydziału Edukacji, ustalono, że zarzuty dotyczące wadliwego prowadzenia ewidencji księgowej oraz niemożności prawidłowego realizowania zadań będących – w ocenie skarżącej - konsekwencją wadliwej organizacji pracy w jednostce, wynikają z braku doświadczenia skarżącej w pracy w księgowości budżetowej oraz na stanowisku kierowniczym, jakim jest stanowisko głównego księgowego. Skarżąca na etapie naboru informowana była o istniejącej w jednostce sytuacji związanej z nieprawidłowościami w ewidencji księgowej powstałej przed jej zatrudnieniem, ale pomimo tej wiedzy podjęła się realizacji zadań głównego księgowego, który przyjmuje na siebie odpowiedzialność za prowadzenie księgowości jednostki. Sferę działalności głównego księgowego reguluje art. 54 ustawy o finansach publicznych, z którego wynika, że odpowiada za prowadzenie rachunkowości jednostki, wykonywania dyspozycji środkami pieniężnymi, dokonywanie wstępnej kontroli zgodności operacji gospodarczych i finansowych z planem finansowym oraz dokonywanie

wstępnej kontroli kompletności i rzetelności dokumentów dotyczących operacji gospodarczych i finansowych. Mimo wsparcia ze strony przełożonych oraz pracowników Starostwa, zatrudnienia dodatkowych osób w celu pomocy w usuwaniu istniejących nieprawidłowości, przeszkolenia w zakresie programów finansowych skarżąca nie wywiązywała się poprawnie ze swoich obowiązków, w tym związanych ze sprawozdawczością budżetową, co doprowadziło do rozwiązania z nią stosunku pracy. Wskazać należy, iż mimo odpowiedzialności za prowadzoną gospodarkę finansową jaką ponosi kierownik jednostki, do jego zadań nie należy prowadzenie ewidencji księgowej, a jedynie nadzór nad gospodarką finansową jednostki i wykonywanie innych czynności merytorycznych. Dyrektor jednostki starała się pozyskać pracowników, którzy doprowadzą do usunięcia istniejących nieprawidłowości i poprawy funkcjonowania księgowości w jednostce, nie mogła jednak przejąć obowiązków tych pracowników. Reasumując, skargę na działalność dyrektora MOS w zakresie wadliwie prowadzonej ewidencji księgowej uznać należy za niezasadną.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących niezrealizowanych roszczeń pracowniczych oraz mobbingu wskazać należy, że ocena tych zagadnień nie mieści się w zakresie kompetencji organu rozpatrującego skargę. W tym zakresie, stosownie do swoich kompetencji mogą wypowiedzieć się Sąd Pracy bądź Państwowa Inspekcja Pracy.

Odnosząc się do zarzutu dot. pozbawienia mieszkania „służbowego” nie udało się zweryfikować twierdzeń skarżącej, ponieważ z jednej strony nie przedstawiła ona żadnych dokumentów na potwierdzenie swego zarzutu, z drugiej zaś kontakt z kierownikiem jednostki był niemożliwy, gdyż przebywa on na długotrwałym zwolnieniu lekarskim, a oczekiwanie na zakończenie zwolnienia prowadziłoby do znacznego wydłużenia terminu rozpatrzenia skargi.

Mając na względzie całokształt przeprowadzonego w tej sprawie postępowania wyjaśniającego, zebrany i przeanalizowany materiał dowodowy, argumenty prawne i faktyczne, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji **rekomenduje uznanie skargi za bezzasadną.**

PRZEWODNICZĄCY RADY
Jan Olech